

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1989 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 41, poz. 325) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z

1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268, z 1985 r. Nr 12, poz. 50 i z 1988 r. Nr 41, poz. 325), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się do:

- 1) niepodatkowych należności budżetowych jednostek gospodarki uspołecznionej, wynikających z przepisów prawnych normujących wpłaty (obciążenia) na rzecz budżetu państwa,
- 2) nadmiernie pobranych dotacji budżetowych, które nie

Dziennik Ustaw Nr 6

— 113 —

Poz. 40

zostały zwrócone w terminie na rachunek właściwej jednostki rozliczającej te dotacje,

- 3) obciążeń wyrównawczych stanowiących należność rachunku wyrównawczego handlu zagranicznego,
- 4) nadmiernie pobranych kwot dopłat wyrównawczych z rachunku wyrównawczego handlu zagranicznego,
- 5) opłat administracyjnych pobieranych przez organy administracji państwowej na podstawie odrębnych przepisów,
- 6) opłaty skarbowej,
- 7) opłaty elektryfikacyjnej,
- 8) opłaty targowej oraz opłaty miejscowej,
- 9) opłaty melioracyjnej oraz opłat za urządzenie zbiorowego zaopatrzenia wsi w wodę i zbiorcze urządzenia kanalizacyjne wsi wykonane przez państwo,
- 10) składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników,
- 11) świadczeń na fundusz gminny i fundusz miejski, z wyjątkiem art. 8 ustawy,
- 12) należności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i składek na zaopatrzenie emerytalne, w zakresie określonym przepisami art. 14—17, 20, 21, 23—29 i art. 30 ust. 4 oraz art. 40—49 ustawy,
- 13) należności wynikających z przepisów o cenach, dotyczących wpłat do budżetu państwa naliczonych kwot nienależnych i dodatkowych oraz innych kwot związanych z naruszeniem ograniczeń w swobodzie kształtowania cen.

§ 2. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego są uprawnione do umarzania zaległości podatkowych z tytułu łącznego zobowiązania pieniężnego w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy, podatków i opłat lokalnych oraz świadczeń na fundusz gminny i fundusz miejski, przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej, jak również od osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — bez ograniczenia kwoty.

§ 3. Urzędy skarbowe w zakresie ich właściwości rzeczowej są uprawnione do umarzania:

- 1) zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej w każdym rodzaju należności i za każdy

rok podatkowy do 20 000 000 zł — w zakresie zaległości w podatkach stanowiących dochód budżetu centralnego i bez ograniczenia kwoty — w zakresie zaległości w podatkach stanowiących dochód budżetów terenowych,

- 2) zaległości podatkowych osób fizycznych oraz nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej osób prawnych i innych jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej — bez ograniczenia kwoty,
- 3) należności wynikających z przepisów o cenach, dotyczących wpłat do budżetu państwa naliczonych kwot nienależnych i dodatkowych oraz innych kwot związanych z naruszeniem ograniczeń w swobodzie kształtowania cen — do 20 000 000 zł.

§ 4. Izby skarbowe odpowiednio do zakresu właściwości rzeczowej urzędów skarbowych są uprawnione do umarzania:

- 1) zaległości podatkowych jednostek gospodarki uspołecznionej w każdym rodzaju należności i za każdy rok podatkowy powyżej 20 000 000 zł — w zakresie zaległości stanowiących dochód budżetu centralnego,
- 2) należności wynikających z przepisów o cenach, dotyczących wpłat do budżetu państwa naliczonych kwot dodatkowych i nienależnych oraz innych kwot związanych z naruszeniem ograniczeń w swobodzie kształtowania cen — powyżej 20 000 000 zł do 40 000 000 zł.

§ 5. Zakres uprawnień określony w § 2—4 stosuje się odpowiednio, gdy decyzja w sprawie umorzenia dotyczy tylko odsetek za zwłokę.

§ 6. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o podatkach lub zaległościach podatkowych, rozumie się przez to również świadczenia pieniężne, na które rozciągnięto przepisy ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

§ 7. Traci moc — z zastrzeżeniem § 8 — rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1987 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych na niektóre rodzaje świadczeń pieniężnych oraz określenia właściwości organów podatkowych w zakresie umarzania zaległości podatkowych (Dz. U. Nr 23, poz. 131).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że w sprawach wszczętych przed dniem jego wejścia w życie i nie zakończonych decyzją ostateczną stosuje się przepisy dotychczasowe.

Prezes Rady Ministrów: w z. I. Sekuła